

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre 6 frt.
Fél évre 3 frt.
Negyed évre 1 frt 50 kr.
Egyes szám ára: 15 krajczár.

Kiíratásti csempén a kiadóhivatalnál lehet
B.-Gyarmaton.

Kiíratásti pénzek, reklamációk és hi-
detések a kiadóhoz intézendők.

NÓGRÁDI LAPOK

és HONTI HÍRADÓ.

Politikai, társadalmi s közgazdasági hetilap.

A lap szellemi részére s a nyilttár-
vontatkozó minden közlemények a szer-
kesztőhöz küldendők.

Hirdetések díja: öt hasábos petítisor
5 kr. — Nagyobb és többzori hird-
etések jutányosan csökkentetnek.

Bélyeg minden belkutatásnál 30 kr.

Nyilttár garmond sora 20 kr.

Előfizetési felhívás

„Nógrádi Lapok“

1885-ik évfolyamára.

Előfizetési feltételek:

Egész évre 6 frt.
Fél évre 3 frt.
Egy negyedre 1 „ 50 kr.
Egy hónapra — „ 50 kr.

Az előfizetési pénzek egyedül a kiadóhoz csi-
meve, — legcsélszerűbben postautalvánnyal —
a nyomtatandó példányok s pontos szétküldés tekin-
tetéből, mielőbb beküldendők.

Kék László,
kiadó s lapfőigazgató.

Horváth Danó,
fel. szerk.

B.-Gyarmat, március 26.

A megye alispáni hivatala után egy fon-
tos pályázati hirdetményt vettünk kezünkhez,
ez, a m. k. honvédségi Ludovika Akademia
hirdetménye, mely a magyar ifjakat felhívja,
hogy az 1885. 6. ik tanévre pályázzanak. Ezen
tanfolyamnak célja, hogy a magyar szent
korona országában hon illetékes oly ifjak,
kik élethivatásul a katonai pályát választot-
ták, oly mérvű kiképzést nyerjenek, mely
őket csapattisztokká leendő előléptetésre és
egyszermind arra is képesíti, hogy a tanfo-
lyam befejeztével már mint hadapródok és az
alantas tiszt kötelességeinek teljesítésére al-
kalmasságok legyenek.

E tanfolyamra 60 tanuló felvétetik, a ki
14 éves korát betöltötte s 16 éves korát túl
nem haladta.

A feltételek azok, hogy a folyamodványok
a honv. minisztériumhoz f. évi jun. 20-káig
beterjesztendők. A pályázónak magyar állam-

polgári minőségét testi alkalmas voltát s azon
család tagjainak számát, melyben született csa-
ládi értesítővel) igazolni kell.

A honv. minisztériumtól a múlt évben
a vármegyék fejeihez quasi panaszos leirat ér-
kezett, melyből kivehető, hogy a kedvezőbb
anyagi viszonyok közt élő családok ezen tiszt-
képző intézetben rendszeresített fizetéses he-
lyekre fiaikat felvétetni nem akarják; mert
a kitűzött időre pályázó alig érkezett, tehát
Magyarországon nem akad 60 oly család, mely
szükségét látná, hogy egy-egy fiát a honvé-
delmi pályára adná, s nem akad 60 oly ifjú
ki hivatást érezne magában a honvédtiszti pá-
lyára.

Caudálatos, hogy a magyar ifjúság nem
akar katoná lenni! Hazáért, királyért, hajdani
hírnévért nem lelkesedik már; közel multnak
fénye, negyvennyolczas idők világgraszáló harci
dicsősége sem hat rá varázsszal. Fogdosni kell
öt szép szóval, csalogatással ama zászló alá,
melyhez a legfényesebb hadi tettek koszorúja
van fűzve az önvédelmi harcok történetében.
És még így sem akar alá esküdni. Elmegy
ügyvédnek, orvosnak, mérnöknek; felfogja az
írói tollat; gazdálkodik az ősi ugaron; lesz
belőle inkább posta- és vasuti tisztviselő, in-
kább proletár vagy pipázó busmagyar, mint
honvéd. Csak ha besorozzák vagy végszükség
kényszeríti rá, akkor fogja a fegyvert, de
kardbojtra még akkor sem törekszik.

Nemcsak jobbmódú, szegény sem akadna
tán. De azt kényszeríti a sors. Minden pályá-
nehéz, mindenik túltűmött és a mellett költ-
séges. Itt pedig ingyen kitanulhat s lesz be-
lőle intelligens ember, s lesz biztos kenyere.
Tan csak ez az oka, hogy az államköltséges
helyekre mégis többen pályáztak. De hát miért

nem megy a jobbmódú, a magyar birtokos
család fia? Magyarország többé nem Eldorádó.
Előbb az urbéri jogok eltörlése, majd az ab-
solut rendszer békója; korral idővel való ha-
ladás izlésben, fényűzésben s ezzel a földbir-
tok folytonos darabolása veszélylyel fenyegeti
a közép birtokos osztályt. Pedig ez az osztály
a magyar nemzet zöme, magva, fentartó eleme;
ez adja meg a nemzetnek faji jellegét. Ennek
ősei szerezték és tartották századokon keresztül
vérrel e földet, itt született ő maga, ővé
a föld most is, ahoz van kötve, ő bir a leg-
tisztább nemzeti öntudattal, ő szereti leghi-
vebben a hazát. Ha ez elfalál veszni, ha el-
veszik lába alól a földet, akkor aztán Ma-
gyarországgal könnyen számolhatnak az el-
lenségei.

És ez az elem veszélyben van, mindenki
tudja, csak ő maga nem ébredt még ennek
öntudatára. Sok tekintetben most is a régi.
Tisztelet a keyés kivételnek. Apáról fűre száll
a régi elv, régi gondolkozásmód, régi köny-
nyelműség. A föld mindene. Pedig a földnek
folyton szűkebb határa lesz. Az apáé csak fe-
lét teszi a nagyapa birtokának; a fiúkra pe-
dig már csak ennek a félnek a fele, harmada
negyede vagy hatoda fog szállni, és az se tisz-
tán, hanem megterhelve adóssággal, uzsorával.
Mert a család nagy, a család előkelő, nem
maradhat vissza a többtől. A világ, a társa-
dalom mindig többet és többet kíván. A fiuk
pedig néhány évi iskolázás után visszatérnek
a családi tűzhelyhez, s kivesszik részüket, s a
telényi vagy negyedrésnyi örökséggel ugyan-
azt folytatják, a mit a nagyapa négyszer,
nyolczszor akkora vagyonnal megkezdett. S
a vége pusztulás.

TÁRCZA.

Jubiläum

Akt öt évig itt nagy erővel az iskola népet,
Nálunk már jubílál, s Páma röpi névét.
Könnyű felejtendünk így, hogy idén négy százada annak,
Hogy Corvinának lén székelye Vindobona

Szontagh Pál, mint felolvasó.

Nagy, hirt vett Gyarmat: „Mikéntből olvas Szontagh!“
Vége a gentrynek! Így nyögtek a vaskalapok.
Könnyű azoknak, a kik megszokva családi pipához,
Belsőmi élvezet átöröszni képtelenek.

Moghívás.

Gyarmatot említek. Ne itálál el a fenti sorokból
Mert hiszen egy hang már erre hívja, anyagál.
Sőt örömet jelezem, hogy e hü tanya fülme-félek.
Jól s hangold egyszer lantod ütemre vele.

Tolsay Gidának, fia születésekor.

Róma, távra bírák fadott. Zephír ójad e gyönyört,
Fayker az a kis gyönyör fékez majd a vihart
Csalomjal Pajor letván.

Gr. Gyürky Ábrahám, mint nyitral főispán.

Nagy akadályokkal fogva küzdött, ámde legyőzték
Próbált fegyverrel: jelleme, erőle, akarat!
Gergely

Ünötök és a zene.

Magyarország megkeresztelkedése idejében a nagy
nemzetek már több százados szellemi alattvalói voltak
Rómának. Az egyházi zenének sz. Ágoston Bonifác
és mások által elszórt magvai nemcsak meggyökerez-
tek, hanem az ősi multat már egészen elonyesztették;
sőt a zene elmélete is eljutott a forduló pontra, me-
lyen távozni kezdett a görög. Fődezsértől. Szóval itt

már oly kísérletekre találunk, melyek magokban hord-
ják a mai zene magvait. A magyarok tehát a művé-
szetre nézve oly meddő korszakban léptek fel, mely-
ben a nemzetiségek multja már örök feledésbe merült,
jövője pedig még csak a küszöbön állott.

A magyar zeneekori minőségéről nincsenek ada-
taink, de valószínűvé teszi a helyzet természete, hogy
Európa néprentével szemben a 10. századik, sőt mind-
addig, míg a műzene nagyobb lendületet nem nyert,
vagy szebb, a külalakjára is fejlettebb, vagy minden-
estre egyenlő volt. Kezdekedik erről keleti színezete,
mely a kérdéses időkben a maga teljes épségében le-
hetett. Kétségtelen ugyan, hogy a nyugat mai zenéje
mennyire hagyta háta mögött a egészen elhomályosította
Ázsia zenéjét; de középkori Franciaországban kelet
költészete gyújtotta lángra a troubadourok keblét, az
a költészet, melynek oemeli a magyar zeneben is érz
lelhetők. Már a hunok nemcsak fegyverüket örökítet-
ték meg Európában, hanem művészetükkel is magokra
vonták az egykorunk figyelmét. A hun zenének hőies
drámáinak kellett lenni, mi e nép életmódjából, foly-
tonos hadviseléséből önként következett. Priscus Rb-
tor, Attila, udvarában követőreza Maximianusnak, kö-
vetkező szavakkal vázolja két hun dalia előadását:
„Estvére kelve fátylakat gyújtottak, s két barbár lé-
pett be, Attilászal szembe, s annak győzelmeit és
hadi erőnyeit énekelve önkészített dalokat mondott. S
a vendégek szemeiket rájuk fűggesztették, s némelyek
a költeményben gyönyörködének mások a csatákra
visszaemlékezve, gondolatokba mélyedének: mások,
kiknek testeit a kor elgyangította, s hováket
nyugalomra kárhoztatta, könyekre fakadtak.“ Innen
önként következik, hogy a hol nemzeti dalnokok van-
nak, ott a népek is foglalkozni kell a zene népies
ágával. Erre vonatkozva szintén Priscus Rhetorál ta-
láljuk az alábbiakat: „Midőn Attila visszaérkezett
székelyére, a város bölgyei elője jöttek, díszmenettel
fogadták. Két sorral állva, fejük felett egyik sortól a
másiktól fehér fátylakat tartottak hosszában kifeszítve,
melyek alatt egy egy csoportban hét-hét fiatal leányka

lépdelt, s a király magasztalására szerzett dalokat, s
hymuszokat énekelte.“ E zenének, vagy legalább e
zene hangzereinek utódait még a 17. század elején
is fel lehetett találni Chalons környékén. Még folyton
élt itt a monda Attila kobzosairól, kik a nagy csata
után számosan beszereseglettek s királyiakkal együtt
beseregtek a harc szerencsétlen kimenetén, az elesett
bajnokok halálán; sőt nemcsak a monda élt, hanem
voltak francia kobzosok, kik kizárólag Franciaor-
szág csak a vidékén játszták az ott maradt s nemse-
dékre örökölt hun magyar kobzot. A 17. század elején
Európát gyalog beszeresegző Combor Márton ref. pap-
jelölt. Kinek egyébiránt mindenütt inkább a templomok
és tornyok tűnnek fel, de mindamellett rövid utitá-
rában (megjelent Kassán 1620.) sok érdekelt mond,
következőleg szól a chalonsi mezőről: „ . . . Midőn
pedig az vacsorához ültem volna, igen keserves kob-
zólást hallék, mely engem nem tudom, ha megvigasz-
tala, vagy inkább megkeserítte. Nem hallottam volt
Dantukatul fogván minden utaimban kobzot ez hely
kívül; kérdém azért a gazda Asszonyt, ha fűtelésünkre
ez kobzos eljön e szállásunkra? Az Asszony szolgai-
kat bocsátván az hegedűsökkel egyetemben az kobzost
elbívatta; én midőn ez szokatlan Musicat cendalkos-
nam, az kobzos kérde, ha láttam volna e valaha oly
vigaestáló szerszámot? Kinek én felelvén mondek:
Nem az kobzoznak ezudalom formaiat és hanghiat, ha-
nem azon csudalkozom, hogy noha immár sok Orszá-
gokon és tartományokon áltál jöttem, mindazon áltál
sohul ez varoson kívül ily Musicat nem láthattam, ha-
zamban pedig még csak a gyermekek is azt penge-
tik. Eö erről discurrálván, miért hogy Galliának is
csak szintén ez egy városában vagyon ususa? Ilyen
okot adta: hogy midőn amaz fene ellenség, az Attila,
kiről az historikusok írnak, ez városnak mezeien (ki-
nek most is vitésinek testéből rakott holominak he-
lyét mutogatják) megveretett volna, sok számtalan kob-
zosokat (mert táborában bődségesen) voltak ösvállá-
tott és nagy keservesen sirattatta meg az megholtak-
nak keserves Allapottyokat.“ Ebből önként követke-
zik, hogy már akkor volt a hunoknak önnálló zenéje.

B. L.

Nem hat rájuk a nagy német vagy angol nemzet példája, a hol a birtok nem osztódik fel, hanem megmarad egy kézen, annak a közén, ki a családban a legidősebb, vagy legalkalmasabb a gazdálkodásra. A többi pedig megy más pályára, a hol megélhet, boldogulhat. Katona bizonyára lesz közülük legalább egy.

Nálunk ez nincs így. Katona meg épen nem akar lenni a birtokos család tagja.

A közös hadsereg iránt való ellenszenvet még értjük. Német vezényszóra, brutális magyarfaló idegen tisztek között nem akar szolgálni az önzert magyar ifju. De a honvédség a magyar királynak, magyar hazának hadserege. Ott helye van a magyar birtokos osztály és értelmiség fiainak.

A földbirtok fegyvere gyengül, a honvéd fegyverrel kell erősíteni. Minden köznemes családnak legyen egy honvéd-katona fia. Ha a két fegyver egy kézben lesz, úgy nem kell féltünk a magyar földet!

Községi élet.

„Falusi” úr felzárkózásában sok elvi igazság és sok jó akarat van; de a példák alkalmazásából ítélve azt hiszem a tényleges helyzetet nem jól ismeri vagy legalább azon tényezőket, melyek hivatva lennének a községi élet fejlesztésére, nem jól határozza meg.

A legrendesebb viszonyok és kifejtett önkormányzati rendszer mellett is lehetséges a vissza élés, a bizalom kijáratása; de az ily dolgok többé bénító hatásuk nem lehetnek, állandó akadályokat, gátakat nem képezhetnek, mert az ellenőrzés rendezése folytán soká és nagyban nem gyakorolhatók.

A felhozott példák szerintem, oly visszaélések, melyeknek megtorlására törvényeink vannak, és melyeket a ki egyszer észreveszi, a maga helyén fejleszti, könnyen megakadályozhatja.

Ha itt ott visszaélések történnék is, melyek büntetlenül eliklanak; azt minden esetben bajnak tartom de egyedül olyan bajnak, mely csupán az érdekelt községre lehet ideiglenesen káros hatással, a többire nem, és így ezen itt ott felmerülhet bajok nem nyújt hatnak kellő alapot arra, hogy a községi önkormányzatot eltilthassuk, vagy annak fejlődési képessége felett kétségbeesünk.

A községi élet fejletlenségének okát tehát én nem ott keresem, ahol azt „Falusi” úr feltalálni véli.

A természet örök törvényei mindenütt mérv adók. A nap fénye, a nap melege nélkül nincsen élet. Ezt a fényt, ezt a meleget kelle felidézni a községi életben és nem lesz, nem lehet pentáz, nem történhetnek visszaélések.

Ezen helyzet előidézése szerintem a főkéllékek: értelem, őszinteség és kitartó érdeklődés és kellő munkaerő.

Az értelemnek meg kell találnia a módot, hogy az egyesek érdekei az egészen érdekeivel ellentétbe, összeharagjába ne jöjjenek és a részek az egészen alárendeltesen; az érdeklődésnek következetesen kitartónak és őszintének kell lennie, hogy a gyakran ellentétlenség látszó érdekek kiegyenlítését szakadatlanul munkálhassa; és a munkaerőnek készen kell állania, hogy az egyszer megállapított és foganatba vesztendő elhatározásokat gyorsan és pontosan érvényesíthesse.

Ily összehangzott működésből lehetetlen, hogy ki ne keljenek, erős lábra ne álljanak a fejlődéshez szükséges többi tényezők is, mint: az egyetértés, az önzetlenség, a munkásság, az áldozat készség stb. stb.

A községi élet mai általános helyzetére alkalmazva ezen képet, mit látunk?

Az értelem kevés érdeklődést tanusít, és amint „Falusi” úr által felhozott példák is mutatják, ha érdeklődik is, akkor sem az egészen javára, hanem tisztán a maga egyéni javára működik.

Nincsen vezér, a ki erőinek megfeszítésével és a jobbkat egyesíteni, folytonos és kitartó érdeklődése, munkássága által, ha lassan, ha kivált elcsúsz, a sikertelenség, látszatával is közszellemet teremteni, a közügyeknek fenségét megértetni és a közös jóra közös erővel való törekvést uralkodóvá tenni igyekeznék.

Nehéz, de szép feladat, áldozatokkal is jár, a községen túl nincsen is kihatása, tehát nagy ambíciók kielégítésére nem is elégséges, de oly örömeik, oly édes érzések megszerzője, melyek egyedül a község mint a nemzet egy családja tőshelyénél nyilván a melyeket más téren a családon kívül az ember hiába keresi.)

Tölem is kérhetőné a szives olvasó: hogy hát a jegyzők nem értik, nem érzik ezeknek szükségét?

Bizony mondom, hogy érzik is értik is, megengedve, hogy kivételek, mint mindenütt, itt is vannak.

De a kinek az állami és törvényhatósági, köz igazgatás összes fennálló hivatalai útján mindig sürgősen jelszett annyi munkát ad, hogy ezen munkát is alig bírva, más irányban még csak a körültekintésre since ideje; annak lelke a fájdalomtól megszakadhat, de hathatós támogatás munka erő adás nélkül a községi életnek lendületet adni képes nem lesz.

Próbálja meg csak az értelem, az érdeklődés a jegyzőknek a kellő munka erőt megadni és őt képesé tenni, hogy a községi ügyek körül is fáradozhassék; rövid időn bizonyosan elpusztul ez a féreg a közönyösség férgé, mely tényleg a filloxera pusztításánál nagyobb kárt tesz a községek életfáján.

Támadjon tehát vezér, ki a közügyek iránti érdeklődést felkelteti, ki az egyszer életre hívott közérdeklődést folyvást fenntartani és hasznos működésre buzdítani képes lesz; akkor bizonyosan oly közszellem fejlődik, mely megszerzve a segéd eszközöket és kifejtve az ellenőrzést, meg fogja tudni gátolni a visszaéléseket és erőt fog adni a községi önkormányzatnak. —

Városi.

Harmos Gábor nevéstélya.

Marcius hó 23-án estefelé szokatlan forrongás volt városunkban. A tűzoltó kőrők már 6 órakor hangzottak mindenfelé. Hét órakor a helybeli önkéntes tűzoltó egyesület tagjai és nagy sokaság csoportosultak a városháza előtti téren. Ünnepe volt készülőben, oly ünnepe, mely nem készül mesterségesen, hanem önként, a szívek és ennek érzelmei, az őszinte tisztelő és ragaszkodás nyilvánulásából. Mert hát akit ez esztén megfeszíteni kellett, az nem volt más, mint a helybeli önk. tűzoltó egyesület érdemtelen elnöke: Harmos Gábor úr. Aki az itteni tűzoltó egyesület figyelemmel kíséri, annak be kell ismernie, hogy ezen egyesület folytonosan gyarapodik és virágzik. Nem dicsekvésből mondjuk, de az összehasonlító kritika önként eszünkbe juttatja, hogy bizony ily egyesületnek párját mesze földön kell keresnünk. És minek köszönheti ezen egyesület felvirágzását és folytonos erősbülését? Annak, mert élére oly egyének vannak kiválasztva, ki egyrészt szakértelmükkel és fáradságát nem ismerő munkássággal inponálnak, másrészt tapintatosságuk és bölcsességük által az egyesület kormányzatát a legbolysebb irányban vezetik. Ezt tudja minden tűzoltó és érzi mindenki, aki ezen nélkülözhetetlen intézménynek őszinte barátja. Harmos Gábor úrnak kiváló érdemei vannak az egyesület kormányzatában; épen ezért, a derék tűzoltók alig várták az alkalmat, hogy szeretett elnöküket, ki nemcsak terhes közszolgálati ügyekben, de a tűzoltó egyesület irányában is legbolysebb teljesíti kötelességét, megfeszítsék. Tették ezt névnapja előestéjén, a midőn az egyesület összes tagjai fáklyát ragadtak kezükbe s ünnepiesen felvonultak Harmos Gábor úr lakására. — A beszédet Vágner István, az egyesület ügybuzgó lelkes titkára mondotta, szőlőn következőkép: Mélyen tisztelt Elnök Úr!

Az egyesület, melynek élén Elnök urat birni szerencsénk van, sorakozott, hogy a férfú iránt ragaszkodását, tisztelőt és szeretetét nyilvánítsa.

A múlt századok sok tekintetben balfogalmakon alapuló intézményei megemmisültek, emléktől hagyva csupán a munkás kéz szellettta földön a sas fészkek romjait. A pártviszály harczi zajának helyén gyármények füst fellege honol. A zsarnokság rabbillincsei a porba hullottak s a közép kor sötétségének szu gain a tudományok csarnoka épült.

Lezajlottak tehát a különféle csaták s a drágá hon munkás polgárai végül harcosok helyett ennek felvirágzására nélkülözhetlen munkát.

Mert megértették az ibletett költő ome szavait: „Hass, alkoss, gyarapíts s a haza fényre derül.”

Egyesületünk is ily alapokon létesült, gyámolítani a vérsben esedéklőt s védni a szellem, vagy test fáradsága alkotta vagyont.

De valamint a tenger nagy tömege egyes cseppekből áll a csak bizonyos természeti törvények alapján képez hatalmas tömeget, melyek ha megszarvartnak, e tömeg ismét cseppekre hull; úgy az emberi társadalom, ha bár egyedei valamely szellemi érintő pontban egyesülnek is, csak bölcs törvények s hivatott vezetők vezetése alatt hozhatnak létre nagy alkotásokat.

Ily vezértünk nekünk elnök úr, ki öt év óta a nem egyszer egyesületünk főlé tornyosult fellegek dacára mindenkor hivatását férfiasan betöltötte, ily vezértünk nekünk elnök úr, ki több oldalról igénybe vett órái dacára egyesületünk vezetésében nem lankadott, sőt hatványozott erővel annak felvirágzását előmozdítani igyekezett.

Hol volna a bála keblünkben, ha ezen érdemeit ismerve, e napon távol maradtunk.

Legyen tehát e megjelenésünk édes záloga a ragaszkodás, tisztelőt és szeretetnek, melylyel elnök úr iránt viseltetünk.

S legyen ez óra az ima órája, melyben kérjük a magyarok Istenét, hogy érdemdús elődünket intézményünk javára, még sok számos éven át éltesse. Éljen!

Erre Harmos Gábor úr igen szép ékeesszólással válaszolt, mely hosszabb beszédből idézzük a következőket, ugyanis:

Nem tartja — úgymond — sem idő, sem alkalmoszerűnek mindazon következtetéseket levonni, mely az egyesületnek irányában tanusított, általa nem remélt, nem is igényelt de annál szívesebben vette ezen megtiszteltetéséből önként folynak, de viszont nem tartozkodhatik az egyesület titkárának szép szónoklatában foglalt némely tételek méltatásától.

Igaz, hogy az egyesület az utóbbi évek alatt a virágzásnak, nem is remélhetett fokára emelkedett, tagjainak száma megkétszereződött, szerelvényeinek értéke meghaladja a 7000 frtot, a keblében dult visszavonás megszűnt és minden tekintetben színvonalon áll nemcsak feladatának, mindezen eredményeket azonban nem az ő egyedüli, habár buzgó fáradozásai, de ezzel kapcsolatban, az arra hivatott tényezők nem kevésbé buzgó és összehangzó tevékenysége eredményezte. Utalt azon férfiak érdemeire, kik a közöny és ellenhatások dacára az egyesületet létesítették. Az ő tevékenysége az előszabott kötelességszerű teendők keretén túl igen szűk körben mozgott, mert ő csupán a szem előtt tartandó elvek s keresendő irány szoros megtartására ügyelt ehhez képest:

az egyesület vagyoni érdekeinek istápolása mellett főtörekvése volt, hogy az egyesület az erkölcsi elismő rést kivirgja, tudva azt, hogy e nélkül sem a közöny, sem ellenhatás meg nem törhető s ennek hiányában az egyesületet egészen szellem nem éltetheti, s mert az elismerés csak lassan, s elvitatbatlan eredmények után jó meg, több évek után át kifejtett önzetlen munkásság eredményeként jelezheti, hogy az erkölcsi elismerés teljes mérvben jutalmazza az egyesületet. Ő felsége urunk, királyunk, Nógrádvármegye közönsége, Nógrádvármegye főispánja bőkezű adományaiban az elismerés felemelő módon nyilvánul nem is említve B. Gyarmat város érdemes közönségének nem lankadó erkölcsi és anyagi támogatását, mert e város jobbjai már első alakulásától dajkáló gondossággal viseltetnek egyesületünk iránt;

más irányban szintén főtörekvése volt, hogy az egyesület, szigorú következetességgel maradjon meg a maga nemcsak feladatának körében, hogy az sem a politikai sem a társadalmi kérdések terére át ne lépjen és el kell ismerni, hogy habár a közlebbi öt év alatt nem egyszer lobbant fel a politikai pártszenvédely, nem egy társadalmi kérdés hozta méltó forrongásba a kedélyeket, a tűzoltó egyesület, mint egyesület távolartotta magát, tényezőként fel nem lépett, egyes tagjai természetesen tettek és tettek, mit jónak, meggyőződésükkel egyezőknek tartottak.

Még egy irányban törekedett közrehatni, hogy az egyesület keblében visszavonás tört ne nyorhasson, s ezéliből a gyéren felmerült egyéni kérdések méltányos elintézését gondjai közé sorozta s ügyelt arra, hogy minden egyes tag szabadon gyakorolja jogait úgy mint kötelességeit, a szakszerű vezetés részleteibe nem avatkozva, az erre hivatott s avatott egyének ténykedésébe be nem folyt, mert ezzel levette volna azok vállairól a felelősséget, s elvonta volna a haladás első feltételét, mely abban áll, hogy minden egyes öntudatosan és önzetlennel teljesítő feladatát s ügyelt arra is, hogy a közgyűléseken a tagok szabad választás gyakorlásában semmi módon se befolyásoltassanak s a szabad választás dicséretére legyen minden, az egyesület minden egyes posztra az erre leginkább képesített s hivatott egyént állította.

S minthogy ezen három főirányban érvényesített törekvése az egyesület felvirágzását úgy látszik nem hátráltatta s mint látja, ezt a tisztelt egyeteli tagok is helyeslik, sőt méltányolják, jövőben is ezen elvek szem előtt tartása mellett kíván, míg az elnökséget szerencsés lehet vezetni, közrehatni, s ha az egyesület felvirágzására mindezek figyelemre méltó kibátással voltak, úgy be kell ismernünk, — úgymond, — miszerint kevés bölcseséggel de sok jó akaratral nagy eredményeket lehet elérni.

Végül megköszöni a megtiszteltetést, melyet egyedül a tisztelt egyeteli tagoknak irányában mindig tanusított ragaszkodásból származottnak tart, minden melléktenyező hiányában, mert ő sem a nagy név, sem a nagy vagyon, sem a nagy befolyás előnyeivel nem rendelkezik, mint mely előnyök az ily tisztelet megtiszteltetéseknek termő talaját szőtkák képezni, de még (fáradozásai jutalmul sem veheti azt, mert azaz, hog

három ízben egyhangulag megválasztá az egyesület, megjutalmazva érzi magát a multra és a jövőre is.

Megériint a titkár szónoklatában az egyesülés eszméjének bitorajza tekintetéből elmondottakat, ki fejt, hogy a régi korban az egyes hatalmasok, ma az egyesületek a főtényezők a hogy az utóbbiak tevékenységével szemben az előbbiek működése eltörpült és kétségnek tűnik fel, s különösen kiemeli, hogy ezen egyesület B.-Gyarmat város polgárainak öntudatosságát, eddig szunnyadozott önértéket nagyban emelte, s ebben találja közvetlen nemes feladatát a testedző férfias időöltés megkedveltetése mellett egy egyesület fődermét, s kívánja, hogy ez alapon, önzetlen nemes tevékenységben B.-Gyarmat város polgárainak javára az egyesület továbbra is virágozzék.

A beszédet barsány és szőlő nem akaró éljen és követő, s ezzel az ünnepély véget ért.

Fáklyaszere után Harmos Gábor úr lakásán főnyes estély volt, melyen városunk több kitűnősége: Scitovszky János alispán, Fridesky Lajos törvényszéki elnök, Pajor István árvaszéki elnök, Dr. Malher Ferenc kir. ügyész, Szentiványi Sándor, Komjáthy Anzelm kir. tanfelügyelő, Kövy Tivadar, Simko Frigyes ev. lelkész, Török Sándor és Horváth Danó árvaszéki elnökök, Ilanóly Márton és ifj. Sulcz Lajos úrúltó parancsnokok, Milovan János, Tamaskovics Gyula és többen a házi asszonynak kedves barátai közül szívesen látott vendégei voltak a házi gazdának és kedves nejeének, kik páratlan előzékenységgel fogadták és pompás magyaros vacsorával látták el vendégeiket. A szép társaság csak reggeli 3 óra felé oszlott fel.

Zemlinzky Rezső. † E hó 15-ikén hunyt el B.-posten Zemlinzky Rezső kir. tanácsos, megyebizottsági tag, salgótarjáni bányagazgató, ki a forradalom alatt Bem hadtestében, az utász csapatnál előkelő tiszti rangot viselt, a részt vett a verseczi és temesvári ütközetben. A világsi catastrofa után Budapestre jött, hol a legnyomozhatóbb anyagi körülmények között élt. A Haynaui rémkorszak idején őt is keresték; neve az elitáltak között volt. Egy szegény héber asszony rejtette őt, ki fiának adta ki, míg nem sikerült Bécsbe menekülnie. Itt nehogy gyanút ébressen, állást keresett és talált mint mérnök az akkor épülő Semeringi vasutnál. Ennek befejezésével Klostergráiban majd Knaponisen (Krajna) mint bányamérnök, később pedig Saczláiban, mint bányagazgató működött. Innen utazta be Schweiczt, Francia és Angolországot. De a honvágy hazájába vonzotta; s lemondván előnyös állásáról, Budapestre jött, hol mint magány mérnök és bányászati ügyekben tanácsadó (consulent) működött.

De alig egy év múlva megválasztatott a salgótarjáni közsébbánya részvénytársulat főinspectorának, majd igazgatójának 1866 év október havában foglalá el új állását, melyet 18 éven át kitűnő buzgalommal és fényes eredményekkel töltött be. A salgótarjáni közsénipar fejlesztésének, e vállalat sikerének, a közleg emelkedésének, felvirágzásának főtényezője volt. Az egykor kopár barátságatlan vad vidéknek ő adott kellemes tekintetet: fásiítás, gyümölcsfaterenyésztés, kertészet által. Kiváló gondja tárgyát képezték az iskolák, tanügy. Az ő eszméjének és buzgalmának megtestesülése, sok egyéb között: a salgótarjáni díszes közleg-háza és takarékpénztár. Mindaz a mi a közleg és lakói anyagi, szellemi érdekének előnyére szolgált, azt teljes lélekkel előmozdítani igyekezett. Világos tiszta ész, gyors fölfogás, éles ítélet, magas műveltség, széles ismeret, lovagias jellem, nemes és barátságos jellemesték, s ehhez járult még kitűnő kormányzói talentuma.

Mult év végén, gyógyíthatlan betegsége miatt megvált hivatalától s a fővárosba költözött. Itt érte a halál. Mélyen leanjított mindnyájukat a gyászos és közleg volt az óhaj, hogy az osztatannal szeretett férfit itt alhasa örök álmait, s földben, e közleg területén, melynek áldása gondviselés volt. 50 bányász a társulati zenekar indultak Budapestre, hogy a hült tetemetek a nádorutcától az indházig és innen külön vonaton Salgótarjáiba kísérfék.

Itt rendkívül nagy pompával, óriási részvét mellett kísérték öröknyugalomra. Gyászolja őt nővére, ki egész munkás életén át há kísérője és ápolója volt és fogadott leánya neje, kiket oly forró szeretett. Gyászolja őt annyi sok között a munkásnép kivált az özvegyek és árva, kiknek valódi gondviselő atyjuk volt. — Zemlinzky Rezső a trencsényi Vágújhe lyen született 1824 ik évben. Tanulmányait Pozsony, Győr, Komáromban és a selmeczi akademián végezte kitűnő sikerrel.

A helybeli evangolikus egyház is, a nemes férfi emlékének őszinte részvéttel adózott templomi gyász-ünnepély rendezése által, melyen a közleg értelmisége vett részt.

Legyen a dicsőültnek emléke áldott, és álmái édesek.

Irodalom.

Egy hasznos könyv Az egyenes adók ellátását szabályozó törvények és szabályok által életbe léptetett és fellebbezési valamint illetékességi forumok határidők, oly különbözök, hogy azokkal a szorosan volt szakember sincs tisztában.

Ezen látszólag zűrzavaros helyzeten segít Marffy Ede mk pénzügyi fogalmazó „Az egyenes adó törvényekben és szabályokban előirt határidők átnézete” czímen e napokban megjelent művecskéje; mely a mellett, hogy rövid, a tartózkodik a kétes értékű törvény magyarázatoktól, igen világos, s könnyen áttekinthető táblás alakban van szerkesztve, s betűsoros tárgymutatával is bővelkedik.

Nem csak szakembereknek, hanem az adózó közönségnek, előjáróknak és ügyvédeknek is melegen ajánljuk ezen szerény című de valóban hasznos és zaggpótló füzetet.

Ára 50 kr. Megrendelhető a szerzőnél Budapest vár, ur-utca 4. sz. Tudomásunk szerint a helybeli adófelügyelőség is elfogad megrendeléseket.

A „Képes Csallád Lapok” 28 száma a következő érdekes tartalommal jelent meg: A kik bárót fogtak. (Elbeszélés.) P. Szathmáry Károlytól. — Életbölcsesség. (Költemény.) Szabó Endrőtől. — A szinlaposztó titka (Ifjúkori emlékeimből.) Balázs Sándortól. — Esküvő feyverek közt. (Elbeszélés folytatása.) Sziklay János tól. — Újabb írónk. Vázlatos jellemrajzok. (XXI. P. telet István, XXII. Szana Tamás, XXIII. Zichy Géza gróf, XXIV. Gószdu Elek, XXV. Váradi Antal.) — Tisztító tűz. (Regény folytatása.) Szentiványi Emiltől. — Gábor diák. (Elbeszélés folytatása.) Schach Béla tól. — A két fogoly. (Elbeszélés folytatása.) Hayse Pál után dr. Boros Gábertől. — Tavasz szelő (Heti tárcza.) Sipulésztől. — Képmagyarázatok. — Mindentől. — Képeink: Ünnepi öltözködés. — Idill. — A jövőmodo. — Melléklet: Az „Apa és fia” című eredeti regény 193—207 oldala. — Malszámunkhoz van mellékelve a „Nővilág” március havi (6 ik) száma, a következő tartalommal: Három kívánság. — A divatról. Bossányi Lenkétől. — Tavasz felöltök. — Divatképeinkhez. — Aprólék. — Fejtörő mulatság. (Talányok.) — Talányok megfejtése. — Megfejtők névsora. — Jutalmak. — Közönség köréből. — Hirdetések. — A boríték: Heti naptár. — Sakk talány. — Bűvés ponttalány. — Pont feladvány. — Talányok megfejtése. — Megfejtők névsora. — Jutalmak. — Hymen. — Gyászrovat — A szerkesztő postája. — Előfizethetők: Málnier Vilmosnál, Budapest IV. ker. papnövelde utca 8 sz. Egész évre 6 frt.

— (Az „Ország-Világ”) március 21-iki, 12-ik száma is rendkívül gazdag és változatos tartalommal s művészi képekkel jelent meg. A sort Jakab Ödön gyönyörű rajza: „Csipkás Klári mátkasága” nyitja meg. Csallomjai Pajor István veteráni írónktól szellemes epigrammák követik ezt. A „Jó palócok”-ról Dorcsák Gyula írt érdekes cikket. A többi közlemények a következők: „A trónörökös-pár útja”, számos művészi kivitelű képpel, „A falu órái”, Tolnai Lajos egyre érdekesebb regényének a folytatása, „A habcsók”, ritka szép költemény Bartók Lajostól, „A művész világból”, írta Jesson, angolból Sári Lászlóné, a „Hét története”, Székely Huszártól. A trónörökös-pár útját kísérő képeknek kívül van még több művészi kép, így az: „Árnyékban”, a „Kis magasztalór” stb. Az állandó rovatok gazdagsága és változatossága föltululja várakozásunkat. Ezek a következők: Tudomány és irodalom, színház és művészet, újdonságok, nők világa, könyvpiaza, vidéki élet, sport, hymen, gyászrovat, rejtélyek. — Az „Ország Világ” előfizetési ára január—decemberre 10 frt, január—júniusra 1 frt, január—márciusra 2 frt 50 kr. Az előfizetési pénznek a Pallas irodalmi és nyomdai részvény társasághoz küldendők, gránátos utca 8-ik szám.

H i r e k.

A toló létra hivatalos bemutatása. Múltán tűzoltóink, ifj. Sulcz Lajos ur szakszerű vezetése mellett az óriási toló létrával val. elbánnat előzetesen begyakorolták, azt a mult szerdán, március hó 25-én d. u. 3 órakor mutatták be a megye alispánjának és a kir. ügyésznek. A bemutatás ünnepélyességgel ment végbe, s az egylet tagjai mindannyian kirukkoltak, megjelentek a megyeház börtön udvarában, hová rövid várakozás után Scitovszky János alispán úr is megérkezett. A gyakorlatot Sulcz Lajos parancsnok vezényelte, s ügyes mászóink a monstrumot egy percz alatt felszerelték s odaállították a 20 méter magas ő emeletes börtönépülethez. Luby Károly volt az első ki bámulatos gyorsasággal megmászta a létrát s felhatolt a börtönépület tetőzetére, őt aztán többen is követték, úgy hogy a nagy tetőzet megtelt mászóink ügyes csapatával. A szivattyúk is erőlyesen működ-

tek, s elegendő vizet emeltek a tetőzetre, kár, hogy a nagyfeszítendő alaptömlője a nagy víznyomás következtében megrepedt. A gyakorlat egy óráig tartott s élvezetes mulatságot nyújtott a nagy közönségnek is, mely ott 20 kros belépti díj mellett megjelent. Gyakorlat után az alispán és a kir. ügyész tiszteletre díszfelvonulás történt. Ugy az alispán, mint a kir. ügyész oly benyomással távoztak a helyszínről, hogy a toló létra költségeire a 2—2 száz frtot nyugodtan kintalványozhatják.

A női dalkör választmánya B.-Gyarmaton marcz. 21-én Fenyvesey Arnoldné öngyásága előktele alatt ülést tartott, mely alkalommal elhatározatott, hogy május hó 2-án dalestély fog rendeztetni. A női dalkör a husvétii ünnepoken a róm. kath. templomban is fel fog lépni néhány kitűnő egyházi énekekkel.

Műkedvelői közgyűlés. A b. gyarmati műkedvelői társulat marcz. 22-én Török Sándor úr előktele alatt közgyűlést tartott, melyen be lettek mutatva a kormány által jóváhagyott alapszabályok. Ezeknek értelmében az alapító, pártoló és működő tagok gyűjtése elhatározatott, s ezzel több ügybuzgó műkedvelő tagtára bizott meg. A tag gyűjtési eredmény ápril. hó 7-ikéig bemutatandó. A jogosult tagok ezután legközelebb a végleges megalakulási közgyűlésre fognak egybehivatni. A közgyűlést több szép hölgynek jelenléte ékesítette és élénkítette.

Ezer forint. Könnyű kimondani, de krajczárokból összegyűjteni nehéz feladat. Ezen nehéz feladatot oldotta meg Kemény Gábor, a b.-gyarmati áll. elemi iskola kitűnő igazgatója, kinek nemes szívében 7 év előtt fogamzott meg azon eszme, hogy az elhagyott szegény árva tanulók javára „segélyalapot” kell létesíteni. Ő fáradozott, buzogott mindenfelé, felhasználta az apró alkalmakat, míg végre az erős és határozott akarat győzött, és az ezer frt összegyűlt. Kemény Gábor úr nevenapját (marcz. 23-át) választotta azon napnak, melyen ezen örrendetes eredményt tanító kar társának s három bizalmi férfinak, (ifj. Sulcz Lajos Jesszenszky Géza és Horváth Danónak) felfedezze, s egyszeremind be is mutatta azon alapszabály javaslatot, mely mellett a segélyezés mérve eszközölteni fog. Ugyanis az ezer frt évi kamata, s az évi gyűjtés összegének fele, egyelőre közel 100 frt, fog a szegény tanulók beruházási költségeire fordíthatni. Alig van eset arra, hogy ily alap az elemi iskolákban létezne. Példát vehetnek ebből a többi elemi iskolák vezetői is, kik ezekből meggyőződhetnek, hogy az erős akarat, utánjárás és kitartás mi mindent létesíthet. Az örrendetes felfedezés a meghívottakra a legjobb benyomást gyakorolta, s szívből kívánták a meghívott bizalmi vendégek, hogy Kemény Gábor urra és családjára ezen 1000 frt összegyűjtéséért ezer áldás szálljon!

Kápolna felszentelése. Marcz. 25-én Sziklabonyán örrendetes és lélekemelő ünnepély volt; s i. a. Havjár Mária által építtetett kisi de díszes kápolna, bosszú vajadás után igen sokak, még idegenek jelenlétében is a Boldogságos Olvasó Szűz-Mária tiszteletére, kegyelmes bibornok herceggimás engedélye következtében verőfényes szép időben, Patak János esperes plébános úr által beszenteltetett.

Két jubiláris csőd fog e napokban befejezést nyerni, az egyik a Mesko Szent-Miklóssy Etelka csődjé, melyben a pénzfelosztás holnap, marcz. 30-án Sziklabonyán, és a Siraky Antal-féle csőd, melyben a pénzfelosztás ápril. hó 9-én B. Gyarmaton fog megtörténni.

Apróságok. Egy gyöngéd hitves nő távollévő férjéhez következőleg írt: Kedves férjem! Rendkívül hiányzol nekem; bárhol legyek, bármit tegyek, mindig csak rád gondolok s ha reggel vagy este szobádba megyek s ott látom függni halálközösséget, az a vágy kél szivemben: „vajha te függnél ott!” — Kicsit elhibázta. Udvarló: Szabad tudnom Berta nagysám, kegyed idősebb-e vagy nővére, Jolánka? Berta: En vagyok idősebb, de csak egy hónappal! — Megtörtént. Egy vendégség alkalmával, mikor már a gyümölcsre került a sor, azt mondja egy kisasszony fiatal szomszédjának: No várjon, majd választok én Önnek egy nagyon jó almát. — Ah! Nagysám talán pomológus? — kérdi a fiatal ember. — Oh nem! kérem — válaszol a hölgy — én katolikus vagyok.

Kar és kőz. Anna kisasszony nagyon szép leány volt s el is volt halmosva hódolókkal, bár fájdalom, semmi hozományval sem bírt — Furcsa sőt hajtja fel édes anyja egy bizalmas órában — udvarlói mindannyian örömmel ajánlják fel karjaikat, de közülük mit sem szólnak — Bók. Ur: Ha még sokáig tart ez a szárazság, minden barmunk oda lesz. Öreg gazdasszony: Oh, csak nagyságos urat tartas meg a menybéli uristen! — Szabályok értelmében. Egy franciskánus és egy domonikánus barát egykor együtt utazva, egy patakhoz értek. A domonikánus így szólt a franciskánushoz: „Múltán te mesztáls vagy, a szabályok értelmében neked köteleződ engem átvonni!” A franciskánus nem tett semmi ellenvetést. A víz közepén azonban így szólt a domonikánushoz: „Teatér van nálad pénz?” „Igen, felelt az, két taller van nálam.” „No akkor ne is haragudjál, hogy én tovább nem vihetlek, mert szabályaink tiltják, pénzt magunkkal hordani.” S ezzel a víz közepén szépen letette a barátot.

Magyarország tanítók árvaháza. (Nyilvános nyugtázás.) A nógrádmegyei tanítótul mult 1884 decs. hó 11. Losoncson tartott közgyűlésén az országos tanító árvaház javára külön kessalendő 8000 frt megye

alapítványi összeg egybegyűjtését határozván el. a baktárosat alapján a tant. elsőseg, birtok a közönség áldozat készségében, a gyűjtést a megye székhelyén megindította azon reményben, az előrelátólag sikerült kezdeményezés buzdító példái fog szolgálni a vidéki közönségnek, melynek körében a gyűjtés az egész vonalon, megye szerte legközelebb megindul. A folyamatban levő gyűjtés eredménye, a pénzintézetek től reményelt nagyobb összegeken kívül, megfogja közszelíteni a 200 frtot. A kibocsátott 22 gyűjtő iv közül eddig Kaposi István 8 sz. s Benzenleutner Leontin 3 sz. ivo küldött be az elsőseghez a következő eredményel. 1. Kaposi István ivo gyűjtött összeg 16 frt. Ehhez járult Ivánka László 5 frt, Aninger Nándorné 2 frt, Sztranyovszky Sándorka, Sztranyovszky Géza, ösv. Paczoly Imrend, Ráth Lászlóné, Kék László, Ruminko Antal Domann Bernátné, és Kék István 1-1 frt. 2. Benzenleutner Leontin ivo gyűjtött összeg 42 frt 50 kr. Ehhez járult Steller Antal 5 frt, Havas Gyula, Bacbár Gyula, Molnár György és Vannay Ignác 2-2 frt, Simko Frigyes, Révay Zoltán, Tapolcsányi Ferencz, B. Jotner Ardold, Domann Dávid, Raimner Otto, Feigelstock, Aninger László, Szekeres F.,

Petrovics Mária, Rogdán Mihályné, Pajor István, Sebő Vilmos, Styaszny Antalné, Milovan János, Szódi Mór, Gansel József, Körmöczi László Pribil Antal, Ujbalji Boldizsár, Milovan Elek, és Farkas Ferencz 1-1 frt, Sz. Istváni 3 frt, Kövy Tivadar és Reményi F. Á. ról 2-2 frt, Milovan Johanna 50 kr. (Folyt. köv.)

Feloldó szerkesztő:
Horváth Danó.

A „GONDÚZÓ” szépirodalmi hetilap

7. évi április hó elsőjével harmadik évfolyamára lép és rövid fennállása óta, rendkívül dús és változatos tartalmánál fogva oly pártolással örvend, mely az irodalom terén valóban páratlanul áll hazánkban.

A „Gondúzó” erkölcsöt nevelő és lelket mevelő, érdekesítő és gondolatot szülő olvasmányával kimeríthetetlen tárházat képez családok és egyesek számára.

A „Gondúzó” munkatársai: P. Szathmáry Károly, Tolnai Lajos, Komocsy József, Kics József, Margitay Dezső, Mikszáth Kálmán, Szana Tamás, Tóth Endre, Vértessé Arnold, Kazár Emil, Éjszaki Károly, Endrődi Sándor, Balázs Sándor, Dalnady Győző, Prém József, Hentaller Lajos, Sziklay János, Reviczky Gyula, Palágyi Lajos, Lévy Sándor, stb. stb.

A „Gondúzó” továbbá megkapta „A gránáthéves asztalos”, Martitt E. világhírű regényének kiadását, egyedül fogadott magyar fordításban, mely regény egyszerre hat nyelven jelenik meg. Végre pedig örvendő embereket meg, hogy lássák Mór és Beniczky Balza Leuke háziorvos iránti igéretét bírjuk, hogy a „Gondúzó” számára irai fognak, miáltal oly kellemes helyzetbe jutottunk, hogy hazánk irodalmi kiadóiból az emperitást lapunk körül.

A „Gondúzó” megjelen minden vasárnap 3^{ik}, 4^{ik} vagy tartalommal és ára a bérmentes szétállításal együtt negyedévre csak 1 frt 50 kr., félévre 3 frt.

Mutatvány számmal mindenkihez szívesen elszámlálást legyen és bérmentes, ki a vágott hozzánk fordul. Az előfizetési pénsek legkésőbbben posta utalvánnyal a „Gondúzó” kiadótálatálos küldendők.

Székelly Aladár
a „Gondúzó” kiadó tulajdonosa
Budapest, Dob-utca 14.

Eladó juhok!

Az ipolykúrti gazdaságban 300 drb egy-nyiretű anyajuh, gyapju alatt, bárányal együtt; továbbá 60 drb egy és kényiretű hágkos eladó, mi iránt tudakozódhatni Ipolykúrtön u. p. Szécsény, a kezelő tisztánél.

H I R D E T É S E K.

A balassa-gyarmati csinos tulajdonát képező használt alapotba lévő tekeasztaly szabadkézből eladó, bővebb értesítéssel az igazgatóság szolgál.

HÖLGYEINK FIGYELMÉBE!

A negyedik kiadású „Magyar Gazdaszonyok” kiadását megrend.

I. „Magyar Gazdaszonyok”

Háztartási, gazdasági és szépirodalmi hetilap, a magyar gazdaszonyok orsz. egyetemes kiadása, mely már IV. évfolyamán van és nagy elterjedésnek örvend. Megjelenik minden vasárnap „Magyar” című ingyenes szépirodalmi melléklettel.

II. „Magyar Gazdaszonyok Lapja”

Háztartási, gazdasági és szépirodalmi lap.

Megjelenik minden hétfőn és keddén 10-én „Gazdaszonyok” című ingyenes szépirodalmi melléklettel.

III. „Magyar Gazdaszonyok Lapja”

Háztartási, gazdasági és szépirodalmi lap.

Megjelenik minden hétfőn és keddén 10-én „Gazdaszonyok” című ingyenes szépirodalmi melléklettel.

IV. „Magyar Gazdaszonyok Lapja”

Háztartási, gazdasági és szépirodalmi lap.

Megjelenik minden hétfőn és keddén 10-én „Gazdaszonyok” című ingyenes szépirodalmi melléklettel.

V. „Magyar Gazdaszonyok Lapja”

Háztartási, gazdasági és szépirodalmi lap.

Megjelenik minden hétfőn és keddén 10-én „Gazdaszonyok” című ingyenes szépirodalmi melléklettel.

VI. „Magyar Gazdaszonyok Lapja”

Háztartási, gazdasági és szépirodalmi lap.

Megjelenik minden hétfőn és keddén 10-én „Gazdaszonyok” című ingyenes szépirodalmi melléklettel.

VII. „Magyar Gazdaszonyok Lapja”

Háztartási, gazdasági és szépirodalmi lap.

Megjelenik minden hétfőn és keddén 10-én „Gazdaszonyok” című ingyenes szépirodalmi melléklettel.

VIII. „Magyar Gazdaszonyok Lapja”

Háztartási, gazdasági és szépirodalmi lap.

Megjelenik minden hétfőn és keddén 10-én „Gazdaszonyok” című ingyenes szépirodalmi melléklettel.

IX. „Magyar Gazdaszonyok Lapja”

Háztartási, gazdasági és szépirodalmi lap.

Megjelenik minden hétfőn és keddén 10-én „Gazdaszonyok” című ingyenes szépirodalmi melléklettel.

Hirdetés.

Van szerencsém a nagyérdemű közönségnek tudomására hozni, hogy Losonczra leendő lakásom átváltoztatása mellett is, három év óta fennálló helyi farskár és vegyes építési anyagok kereskedésemet továbbra is fentartom.

Minden megrendelések és építkezési vállalatokra vonatkozó intézkedéseket Blázsk Ferencz építő mester barátom, és Reczskár István irnokomhoz kérem intézni, kik is a legpontosabb kiszolgáltatást fogják teljesíteni.

Miért is különösen ez év kezdetén megindítandó építkezési ügyekben az eddig tapasztalt kegyes pártfogást a nagyérdemű közönségtől kéri

tisztelettel,

Karlik János.

Frisz ideit töltesd

ÁSVÁNYVIZEK.

Hasonszervi és (electro-homeopathia) vilanyos-hasonsenvi gyógyszer.

Mindenféle gyógyborok, különlegességek, illat és kötszerek; továbbá

legjobb gyógyszer

mindennemű köhögés, rekedtség, nehéz légzés, hurut, elnyálkásodás, különféle tüdő és torok bántalmak ellen a

Codeines moha-növény szeletkek

kaphatók B.-Gyarmaton, a magyar koronához címzett gyógyszerertárban.

Egy igen szép bolthelyiség kiadandó a gyógyszerertár mellett. Bővebbet ugyanott.

Husvétii tojásfesték

mely a tojások csészéjé a igen szép festése miatt jól felszerelt fűszerkereskedésben már a múlt évben is mint kedvelt a keresett cikk nagy kelendőségnek örvendett, kapható 12 színben úgy mint: törökpiros, carminpiros, rósa, zöld, stb. stb. színben.

Egy csomag ára 5 kr., mellyel az ahhoz adott használati utasítás szerint 20 tojás festhető.

arany- és ezüst-festék egy csomag 10 kr.

Együttal bátorodom nagy választékban berendezett fűszerertár rakományát és a kitűnősége miatt igen nevezetes HENGERMALMI LISZTET legjuttatnyosabb árak a legpontosabb kiszolgáltatást mellett a nagyérdemű közönség szives figyelmébe ajánlani, kérvén becses támogatásukat.

A Hoff-féle maláta sör és csukorka központiraktára.

Kereskedésben egy tanuló azonnal felvétetik.

Hummer Mihály,
fűszerkereskedő B.-Gyarmaton,
az ágost. evang. egyház mellett.

Kubányi László

vaskereskedésében B.-Gyarmaton egy jó házból való fiú tanulónak vagy gyakornoknak felvétetik, ugyanitt törött öntöttvas bármily menynyiségben megvételik.

Fontos minden

idegbajban szenvedőre!

Az idegbajok csak villanyosság által gyógyíthatók meg alaposan. Az én új induktív készülékeim (villanyozó gépek) minden laikus által könnyen kezelhetők és nem eszabadsa egyetlen családtól sem hiányozni. Köszvény, rheuma, elgyöngyítés, fog és rheumatikus fejfájások, a egyáltalán minden idegbaj gyökeresen gyógyíthatik induktív készülékem által. Ára egy teljes készletnek kimerítő használati utasítással együtt 8 frt, Egyedül és kizárólag nálam rendelhető meg.

Dr. BEECK F. Triest,
2. Via Pandaro 2.